

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca végén a (Máriaffy-ház) hová a lap szel-
lemi részét illető közlemények czimzandók.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DÍJA:

egész évre 16 frt. v. 32 korona. [Negyed évre 4 frt. v. 8 korona
félre . . . 8 frt. v. 16 korona.] 1 óra 1 frt 50 kr. v. 5 korona

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adtnak vissza.

ELLENZÉK.

Telefon sz: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon sz: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

Egy négyszög centimetryi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők
és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora 1 frt.
Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyilvántartási czikk:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Conservatív és liberalis.

A magyar pártalakulások irányát a történelem logikája jelölte meg. Elogika utmutatása egy háromszázötvenévesztendő gyakorlatban nyert kifejezést. Háromszázötven év óta a magyar pártok életében két irányzat érvényesül. Egyik az Ausztriával való kapcsolatban keresi az államélet létfeltételeit. A másik lazítani akarja a kapcsolatot köteleit. Egyfelől a szánta Batoriak, Pázmány Péterek, Pálffy Jánosok és utabban Majláthok, Apponyi Györgyök és Sennyei Pálok, másfelől a Verhóczy Istvánok, Bethlen Gáborok, Rákóczy Ferenczek, Balogh Jánosok és Kossuth Lajosok tartották kezükben az ellentétes irányzatokat képviselő eszmék zászlóit. És a történelmi fejlődésnek ez az eredménye érvényesül pártjaink mai állásfoglalásában is.

Ezzel szemben igen gyakran juttott kifejezésre az az ohajtás, hogy a magyar pártok alakulásához ne a multak hagyományából táplálkozó közjogi törekvesek, hanem az államélet konkrét kérdéseiben alapot találó conservatívizmus és liberalizmus eszméi szolgáljassák az iránytűt. Ez az ohajtás azonban soha sem nyerhetett megvalósulást. Sőt miután a pártok alakulásának vezérmotivumánál szolgáló közjogi törekvés irányt és színezetet adott a pártok belpolitikai álláspontjának is, — conservatív jelleget kölcsönözvén az Ausztriával fennálló közjogi kapcsolatot erősítésén munkáló párt belpolitikai actiójának és liberalis irányba terelvén a nemzeti önállóság és állami függetlenség híveinek belpolitikai működését, — meglehetősen meddőnek és feleslegesnek látszott az a törekvés, mely politikai küzdelmeinkből a közjogi momentumokat kizárni akarná, nálunk az angol wyg és tory pártok hasonmását czélozta létesíteni.

1875-ben azonban a mult hagyományainak erőszakos ignoranciájával minden eddiginél határozottabb alakot öltött ez a törekvés. Ebben az évben, miután Csernátóni Lajos kellően kifejtette a „lyukas a mogyoró“ sokat emlegetett theoriáját, a közjogi momentumok kizárásának és a pártalakulások új alapokra fektetésének czélzatával megalakult az u. n. szabad-
elvűpárt.

A történelem logikájának vaserejével szemben azonban ez az alakulás

még nem jelentette a jelzett törekvés sikerét, mert sem a közjogi momentumokat nem sikerült kizárni a küzdelemből, valamint az uralkodó rendszerben sem lehetett biztosítani a liberalizmus tartalmát.

A szabadelvűpárt megalakult ugyan, de nem jött létre azzal szemben a szükségesnek jelzett conservatív pártalakulás, a szabadelvűnek nevezett párt, az elnevezés dacára, ugye elemeiben, mint magatartásában minden volt, csak szabadelvű nem. És midőn a csod szélére jutott uralkodó politika beleharapván a jó és gonosz tudása fájának keserű gyümölcsébe, tudatára jött az ő párját ritkító csupaszágának s annak elfedésére magára terítette az egyházpolitikai reformok fügefalevelét, ennek a helyzetnek comicuma abban nyert kifejezést, hogy a szabadelvűség első határozottabb jellegű törekvése megbontotta a szabadelvű tábor addig páratlan egységét, megtörte a pártfegyelem addig példátlan varázsának erejét.

Am a szabadelvűpárt irástudói ugy magyarázták ezt a körülményt, mint a tisztulni kezdő helyzet természetesszerű consequentiáját.

„A szabadelvűpárt szakított a kényszerként reá neheződő opportunizmus nyúgáival. Tartalmat adott a szabadelvű elnevezésnek. Ezzel megindította az egészséges alapokon fejlődő új pártalakulás annyira kíváncsatos processusát“.

Ez volt az irástudók az időbeli fejtegetéseinek alapeszméje.

És az ezekben a fejtegetésekben constatólt igazság az uralkodó szabadelvűség minden rendű és rangu papjainak és profétáinak ajkán kifejezésre talált. Kifejezte azt maga báró Bánffy Dezső, a ki egy bécsi lappal folytatott interviewben látta már a szerencsésen megindított, új pártalakulások eredményező processzus végeredményében a közjogi ellenzék megsemmisülését. És ezzel ragadta tetszésre Erdély igazságügyi miniszter jászberényi híveit, a kik előtt Apponyi közjogi követeléseinek értéktelenségét és haszontalanságát fejtegetve, oda concludált, hogy egy helyes pártalakulás csak a közjogi kérdések napirendről való levételével kapcsolatban, a liberális párttal szemben helyet foglaló konservatív párt alakulásával nyerhet betetőzést.

Nos most mindezekkel szemben megváltozott a t. szabadelvűpárt felfogása.

A költségvetési vita utolsó napján Perczel Dezső belügyminiszter rombadöntötte mindazokat az okoskodásokat, a melyek a magyar pártoknak az angol minta szerinti alakulása szükségén épültek fel. Perczel ur a leghatározottabban kijelentette, hogy Magyarországban egy conservatív párt alakulására nincs szükség.

A mi szempontunkból kevésbé érdekes Perczel ur kijelentése. Mi azt tartjuk a magyar parlamenti élet természetes fejlődésének, a melynek irányát történelmünk logikája jelölte meg. Ebből a szempontból felesleges, hiábavaló és következményeiben káros törekvésnek tekintjük ugy azt, a melyik conservatív, mint azt, a melyik liberális jelszó alatt akarja kizárni a politikai élet küzdőteréről a közjogi függetlenség eszméjét.

Ugyancsak ebből a szempontból treibolásnak tartjuk azt az irányt, a melyik a rideg közjogi konservativizmus sivár talajából akarta kicsiráztatni a belpolitikai szabadelvűség termőfaját, a minthogy képtelenségnek és abszurdumnak tekintjük azt a függetlenségi politikát, mely a belpolitikai kérdésekben nem a tiszta és nemes értelemben vett szabadelvű haladás ügyét szolgálja, hanem a despotizmus és reaktio útját egyengetné.

Az u. n. liberalis párt szempontjából azonban más a helyzet. Ha a politikai küzdelem teréről ki kell zárni a közjogi törekvéseket, a mint ezt a liberalizmus kürtösei hirdetik, ha szakítani kell a pártalakulások eddigi irányával, a mint ezt ismét a szabadelvűpárt papjai praedikálják és ha a szükséges új pártalakulás processusában a szabadelvűpárt képviseli a jegezedős központját: akkor egy conservatív pártalakulásának a szüksége elől elzárkózni nem lehet.

Perczel ur azonban, ifj. dr. Zichy János gróffal polemizálva, mint egy teljesen kizárt lehetőséget képező képtelenségről beszél a conservatív pártalakulásáról. És a kormánypárt kürtösei uni sono zengik utána a helyeslés amenét.

Ugyanezek a lapok a képviselő választások után az ellenzéki pártok ez időszerinti programjában találták a választások hallatlan eredményének magyarázatát és arra való tekintettel követelték az ellenzéki programok reorganisatióját. Egyikük pláne odáig

ment szeretetreméltóságban, hogy felajánlotta a reorganisatiohoz a segédkezését.

Akkor nem igen reflektáltunk a lapjárunk kegyes készségére. A Perczel beszéde és azt követi publicistikai hozsánna azonban szerfelett kíváncsiakká tették a felajánlott segédkezés mivolta iránt.

Azt tudjuk, hogy közjogi követeléseinkről le kell mondanunk. Azt is halljuk, hogy a kormánypárt „szabadelvű párt.“ És azt is feltesszük e párt híveiről, hogy tudatában vannak az ellenzék szükségének s nem a kormánypártba való egyszerű beolvadást értik a reorganisatio alatt.

De ha mindoz így van, mit hadonáznak a conservatív párt alakulásának kísértete ellen és mit kívánnak a közjogi követeléseitől leszerelt, a szabadelvűség monopoliumából kizárt ellenzék programjával?

E kérdésre ezenel pályázatot hirdettünk. A megfejtők közt kisorsoljuk a Bánffy Dezső összegyűjtött beszédeit.

V.

Politikai hir.

Választás Abrudbányán. Az abrudbányai kerületben választás lesz Lukács miniszter lemondása folytán. A kormánypárt hivatalos jelöltje Perczel Béni. Az ellenzéki választópolgárok Hoitsy Pált szerették volna jelöltül megnevezni, de Hoitsy nem fogadta el. Így a választók független része most dr. Nagy Károlyt léptette fel, a ki szintén kormánypárti, de a ki legalább a quota felemelést nem szavazza meg.

A névtelen levél.

Jelenet a képviselőházból.

Budapest, jan. 22.

Rakovszky István kijelenti, hogy pártja a rendelkezési alapot, mint a melynél kíváncsian előtérbe lép a bizalom kérdése, nem szavazza meg, kérdi a miniszterelnököt, hogy honnan veszi azt a jogot, hogy itt harmadik személy levélét olvassa fel, melynél ki van zárva, hogy azok korrekciót uton juthatnak volna kezébe. Ha maga az illető, a ki a levelet kapta annyira megelégedett volna magáról, hogy a levelet a miniszterelnök felajánlotta volna, de magának kellett volna visszautasítani. Mindnyáján ismerjük azt a nagy ismeretlent, a kire annyi gonosztevő hivatkozik a törvénysek előtt, midőn azzal védekezik, hogy nem hübnös, a tettét egy ismeretlen követte el. De azt az ismeretlent még senki sem látta. (Derűtség a néppárton.)

De kik irnak névtelen leveleket? Gyáva emberek, a kik midőn a levelet írják, tudják hogy aljasságot követnek el. (Zajos tetszés balföld.) S ilyen aljasságokat talál fel a miniszterelnök aa Házban. Ha nem állana parlament előtt s az országgyűlés iránti tisztelt nem akadályozná ebben, azt mondaná erre: Hünde! (Nagy zaj.)

Vizsgálni akarja, hogy miként kerülhetek a levelek a miniszterelnök kezé közé. Alighanem másképp, mint hogy utközben akadtak meg. Már is nagy a gyanu a közönségben, hogy a postán febotják a leveleket. (Nagy zaj a jobboldalon.)

Polónyi Géza: Hány sürgönyünket fogják el? (Nagy zaj.)

Elnök: Egy egész szolgálatiág ellen ilyen általános vádakat felhozni nem szabad. Minden visszaélést fel lehet tártani a képvisezőház előtt, de általánosságban egy egész közszolgálati ágat vádolni nem szabad.

Rakovszky István: Tiltakozik az ellen a rendszer ellen, melyet a miniszterelnök akar meghonosítani, midőn ilyen hitvány okmányokkal akar az ellenzék ellen fellépni.

A tételt nem szavazza meg. (Eljenzés a néppárton.)

Blaskovich Ferenc: A miniszterelnök szerdai beszédében egy levélről tesz említést, a melyet én irtam volna. A miniszterelnök kérdi, hogy én hogy ülhetek a nemzeti párt padján, mikor a néppártot támogattam. Kérdi a többségtől, miért támogatják Ábrányi Kornélt és miért támogatták a függetlenségiakat a néppárttal szemben. (Nagy zaj a szélsőbaloldalon.)

Kossuth Ferenc: Hol? Moudja meg. Hentaller Lajos: Rágalom. Nevezze meg, (Nagy zaj.)

Elnök figyelmezteti a szónokot, hogy ez már nem személyes kérdés.

Balaskovich Ferenc: Politikai pártállása nyílt. A nemzeti párt elveit vallja, s a mennyiben ezek találkoznak a néppárt programjával, de azokat is támogatja. Nincs kifogása az ellen, ha a miniszterelnök felolvassa levelét, a melyet a néppárt központi irodájának irt s a melyben csupán információkkal szolgált az egyes választókerületekről. Neki is van egy kérése a miniszterelnöknek. Mondja meg a miniszterelnök, hogyan jutott birtokba annak a levélnek (Ugy van! Ugy van! a baloldalon.)

Bánffy Dezső báró miniszterelnök elmondotta, hogy számtalan névtelen levél kísértésében egész sorozata a leveleknek érkezik hozzá, melynek legnagyobb része a néppárt ügyére vonatkozik. Beismeri, hogy ilyen levelek felolvasása nem szokott gyakorlatni, és a mikor felolvasta Blaskovich levelét, csak bizonyítani akarta, hogy mi az oka a nemzetipárt bukásának. (Derűtség.) Még nagy tömeg ilyen levele van, de azért nem hozza őket ide, mert kétségtelenül nem helyes uton küldötték hozzá. (Derűtség és zaj.)

AZ „ELLENZÉK“ TÁRCZÁJA.

1897 január 23.

Egy nagy bölcsész halálakor.

Ma nem játszottam kedves kicsi fiam, édes apának most nagy gyász van. Meghalt egy ember, kinek életében, Sohasem ált így, kis fiam az ölben.

Meghalt egy ember, érdemekbe' nagy; De egyben éppen olyan, mint te vagy, Ki most is a szemembe kacarászol . . . — Ő is ennyit tudott csak a halálról!

Pedig hány nagy versben buvázkodott, Megfejtene roppant „végokot.“ A réten nyíltak s hulltak a virágok . . . S ő ez örök titkok titkára vágyott.

— Ugy, ugy, nevéss rám, édes kis fiam, Örvendve annak, a hogy, s a mi van. Könyvet is töröld le mosolyoddal, E földi, legszebb lány rózsaszírommal!

Szabolcska Mihály.

Párisi magyarok.

I.

Mademoiselle Lola, d'Englantine, Derzsy Béla urnak. (Hotel Continental.)

Paris.

Édes Béla! Tíz nap óta — meg tudtam ideérkezett — naponta tíz levelet is meg

írtam, kérve magát, hogy látogasson meg. — Aztán nem mertem elküldeni. Miért? Igazán nem tudom. Ma megjött a bátorságom; s azt már meg tudom mondani, miért?

Tegnap délután a verseny után a Pavillon d'Armenonvilleben, hogy ott ült egyedül a szomszéd asztalnál, — százsor is reám emelte azt a két nagy, szomorú szemét. Néha ugy tetszett, mintha keresné, hogy hova tegye az arcomat, néha meg mintha nem is engem nézne, csak a levegőt, a puszta semmit.

Mondja Béla, nem tudta, vagy nem akarta felismerni abban a vereshaju, kaczagó, daloló leányban a harnóci kasznár szöke kis leányát?

Ha nem akarta — ugy nem volt igaza. És ezért merek ma írni és kérem olvassa végig e levelet s aztán jöjjön, ha csak egy pillanatra is, de jöjjön hozzám.

Ha nem akart megismerni — ugy nem volt igaza!

Hogy ezelőtt két évvel a dunaparti kioskban szegyelet helyet foglalni a kis Riedl Lujza s a Riedl kasznár felesége mellett, azt most már értem. De itt Párisban a Lola d'Englantine, a hies, a „haute cotée demimondainet“ jó pajtás lenni a legnagyobb chich s olyan kegy, a miért minden igazi clubman versenyez.

Milyen szomorú, levert volt tegnap, — mintha a báró Schickler letört lovával, letört volna utolsó reménye is! Igaz Béla, hogy a harnóci kastély dalás, szép, ifjú ura ugy fog kiköltözni ősei hajlékából, hogy egyebet sem visz magával emléktől, mint — talán — egy

róza bimbót, talán épen arról a centifoliabokrorról — tudja? emlékszik még? — Oh! mintha most is érzénem azt az édes illatot, s mint akkor, most is körülölel, s varázsa alatt újra érzem azt a végtelen boldog, első, utolsó örök szerelmet.

Boldog Isten — de nagyon tudtuk egymást szeretni. Nem mondtuk azt egymásnak soha — de tudtuk, éreztük s biztunk egymásban. Oh! ha vissza lehetne oda menni, — mikor az első rózsát adta nekem — vagy miért nem volt bátorsága bevallani az egész világ előtt, hogy szereti a szegény kasznár kis leányát, hogy becsüli, mert feleségül veszi?!

Mert szeretett — tudom nagyon szeretett, — és becsült is, — hiszen a kezemet is alig szorította meg, pedig érezhette, hogy azt a szerelmes kis virágot letörhette volna.

De nem volt bátorsága — hiszen Derzsy Béla — az Árpádokkal rokon Derzsynek egyetlen ivadéka — csak nem vehette el a saját gazdatisztje leányát?

Most ha arra gondolok, szédülés fog el! Akkor? Mit gondoltam én azzal? Mi végtelen boldogság volt az élet? Mi ragyogó, verőfényes szép volt a világ?

Oh! Béla — azóta megismertem jól a szerelmet, de mosolyogni csak akkor láttam, dalolni csak akkor hallottam. — — — Harmadéve — mikor a daturavirágzott — hogy apámat Mihályffy gróf jószágigazgatónak hívta meg, ha akkor a fehérszegfű csokor helyett (látja, minden emlékem virág nyílás-hoz van kötve) egy piczi keskeny karika gyűrűvel jött volna bucsuzni, hol lennének most mind a ketten?

És lássa Béla, én akkor azért nem voltam szomorú. Szeretem a datura, a székfű illatát s kedves nekem mind a kettő. Ugy hittem, olyan tisztán láttam a jövőt, záloga volt annak az a könnyben égő két szép szem, reszkető néma ajaka.

Én nem sirtam. Minek? hiszen közelebb vitt egymáshoz az a látszólagos távolság.

Az apa új hivatala több, mint tizezer forint jövedelmet adott — anyám Darnay leány, rokon, jó barát majdnem minden uri családdal. El volt határozva, hogy az év két harmadát a fővárosban töltsük. Biztos voltam a viszontlátásban, a boldog, nagyon boldog viszontlátásban.

Nem csalódtam. Alig érkezünk meg, már is betoppant az én életem napja — Béla! Oh hogy össze csókoltam annak a kedves crysanthemumnak minden szirmát, a mit akkor hozott; s ugy-e azt nem tudja, hogy az a napotai rövid látogatása annyi keserű nehéz órák segített keresztül. Mert akkor már volt a ki megkeserítte minden napunkat. Megkezdtek látogatásainkat, de minket nem látogatott vissza senki. Ha az utcán találkoztunk ismerőseinkkel, alig fogadták köszöntésünket, s nagyon gyakran nem is vették észre azt. Mamát mindez végtelen gyötörte, nekem megvolt a vigasztalásom — a maga mindennapi látogatása. (Akkor nem vettem észre, hogy a színházban, kuglernél, vagy a hangversenyeken soha sem volt mellettem.) Egy reggel mama végre megtudta, hogy miért mellőz minden régi jó barát. Maga tudta régen. Mihályffy gróf híres csábító —

én nagyon szép vagyok — apám a gróf igazgatója — következképpen én a szeretője vagyok. Ez volt a társaság meggyőződése! Oh! hogy megsíratlam azt a napot, mikor a harnóci kis házat ott hagytuk.

Nem fogja megérthetni soha, hogy kicsoda kétségbeesés, végtelen keserűség, halálvágy fogott el. És a rengeteg sütétség, a mi körülfogta lelkemet még is áthatott egy reménysugár. Éreztem, hogy maga nem hiszi, lehetetlen, hogy higgye a mit a rossz világ beszél, hiszen tanuja volt egész életemnek, minden gondolatom, szívem minden dobbanása jó barátja volt. Hittem, hogy nem ejt el, hogy magához emel s ezzel bizonyítja be a világnak, hogy álnok és gonoszul hazudott.

Az ősz utolsó szép meleg napja volt. Mamát rábirtam, hogy menjünk a kioskba. Ott volt az egész társaság — maga is Béla. Reszkette, lázban égve vártam, hogy hozzánk jöjjön s a szívem szűnt meg dobogni, mikor végre közeledni láttam. Igen, közeledett s aztán mintha nem látott volna meg, elakart menni az asztalunk mellett, s én a kétségbeeséssel vívódó lelkem feltartóztatatlan erejével kiáltam: Béla!

Milyen zavarral emelte meg kalapját, mondott néhány szót s elietett, eltűnt mint egy álomkép nyomtalanul — de nem, hiszen emléktől, méltó emléktől ott hagyta asztalunkon a — szivarja hamuját.

Mi volt az én vétkem, hogy tizenhatszadik évtől, ártatlan tiszta szívvel és lélekkel ki voltam taszítva a társaságból? Így volt megírva a csillagokban!

Chimay hercegnő válópöre.

A párisi Journal tudósítja a következőkről tesz jelentést:

A herceg a vallás kimondását kéri, nemcsak azoknak a hallatlan botrányoknak alapján, a melyekkel neje nevét beszenyezte hanem azért is, mert neje, állítólag, orvosi rendeletre megtöltötte neki, hogy szobájába lépjen.

A botrányok közül természetesen a legnagyobb a Rigó özvegyével való (a Journal Yancotir) megszőkése. A herceg a per folyamán fölhozza, hogy neje Longpré ben, a hová Rigóval visszavonult, oly botrányos életet élt, hogy a polgármester kiutasította a hercegnét, mint egy közönséges korcsmai leányt. A mi a gyermekeit illeti, a leánya öt esztendő, a fia két éves, azok fölött a feltételeket és a nevelést a herceg teljesen magára akarja venni, a miért is 75,000 fr. évi járulékot kér.

A hercegné ügyvédje, fiatal párisi fiaként Frederic Allain érvelése a következő: A hercegné hozzájárul a váláshoz és teljesen méltányolja, hogy a gyermekek a hercegei, a kinek a jellemét nagyra becsüli és a ki iránt a legnagyobb tisztelettel viseltetik. De két dologban nem enged a hercegné. Először is azt kéri, hogy adják meg neki azt a jogot, gyermekeit legalább havonként egyszer karjaiba zárhassa. Nem bánja, ha ez a találkozás valaki előtt, még ha férjének egy megbízottja előtt is történik, de azt nem engedi, hogy gyermekeit teljesen elszakítsák tőle. Csak azért hagyta el gyermekeit most is, mert nem akarta őket is a maga becsületességébe keverni. Másodszor visszautasítja azt a vádat, hogy mikor Longpréban tartózkodott, „nyilvános” enyelgéseit voltak 5—50 közötti közönség szemellett.

A válópört a Palais de justice polgári tárgyalási termében tárgyalták. A hallgatóság körében számos tagja a brüsszeli arisztokráciának és a chimay lakoságnak foglalt helyet. Ott a többek közt Audenur is, Charrieri polgármester. A ministre public tisztjé Morelle helyettese ügyész látja el, kinek indítványára a törvényszék elhatározta, hogy a tárgyalást a nyilvánosság kizárásával tartja meg. Ez azonban csak olyan malaszt volt, mert két párisi, valamint egy brüsszeli újságnak, ugyisint a Gasette de Charleroinak szerkesztője nemcsak hírlapíró, hanem egy-szersmind ügyvéd is, ezen minőségben pedig kimerítő tudósítást küldött a zárt ülésben tárgyaltakról lapjának.

A zárt ülésben legelőször is Beernaert, a herceg első ügyvédje, emelt szót, előadta a hercegné bűnösségét igazoló tényeket és kérte az azonnali vallás kimondását; ugyanígy nyilatkozott De la Croi, a herceg második ügyvédje is.

Utánuk Allain, párisi ügyvéd, a hercegné védője emelt szót; kifejtette, hogy sem megbízása, sem oka nincs a hercegné eljárását kimenteni, ellekezőleg, a hercegné kész beismereni azt, hogy egyedül ő a hibás. Ezután fölolvassa a hercegnének férjéhez intézett leveleit, melyek közül az egyikben szószerint ezt foglaltatik: „Őn nem tud megérteni, hogy egy fiatal, életvidám asszony életét kellően élvezni akarja; őn gyakran magamra hagyott, sőt még közös hálószobánkban sem vett észre engem! Hát nem tudja ön, hogy egy fiatal, életvidám asszony, aki lelkének minden szálával élvezet után vágódik, ezt sok ideig nem tudja kiállani” stb.

Ezután a védő előadta, hogy a hercegné megbízásából a következő nyilatkozatot adta jegyzőkönyvébe: Én, Ward Klára, Chimay hercegné kijelentem, hogy bűnös vagyok; ellagytam a közös lakást, házasságteremtést követtem el, megérdemlem, hogy elítéljenek, mert nem tiszteltem kellően a chimay hercegnő nevét és családját, hanem a leg-

utolsó emberek egyikének a szerelmét többre becsültem tisztességem féjtem vonalmánál. De tiltakozom az ellen, hogy a bírák ítéletükben rossz anyának bélyegezzenek engem. Szeretem gyermekeimet és épen azért, mert nem akartam őket egy európai botrányba belevonni, azért akartam feltűnés nélkül távozni férjem házából. De a herceg erre irányuló törekvéseimnek nem akart megfelelni és így hát botrány lett a dolog vége, az én akaratom és hozzájárulásom nélkül.

Ezután átadták az egész ügyirat-anyagot Morelle ügyésznek, a ki azt indítványozta, hogy az ítéletet a törvényszék tizennegy nap múlva hozza meg. A törvényszék is ilyen értelemben határozott. Chimay herceg végig hallgatta az egész tárgyalást.

A hét krónikája.

Kolozsvár, jan. 23.

A parlamenti élet immár odáig súlydolt, hogy vitáról szó sincs. A képviselők beszélnek ugyan, de a parlamentnek az a nívója, a mit az Ugronok, Apponyik, Beöthyk stb. megalkottak, rég eltűnt a dícsőségének romjai maradtak.

A ország nem is érdeklődik ma már a parlament működése iránt. Azzal rég tisztában van minden ember, a ki ismeri a politikai viszonyokat, hogy Bánffy rohamosan pusztítja az országot és hogy a többséget csakis abból a czélból vásárolta, hogy Ausztriának megszavazza jogtalanul a milliókat. Az ország elszomorodva látja, hogy a Bánffy-aera alatt a nemzet milyen súlyos veszteségeknek van kitéve, de változtatni békés uton többé az állapotokon nem lehet. Ezért hát csendes resignatio szállja meg az emberek lelkét és visszafojtott keserű érzéssel tehetetlenül szemlélik a Bánffy rémuralmat.

A közügyek iránt pedig nem érdeklődik senki. Mit is érdekeljen egy olyan parlament, melyben a nagy többség kizárólag a kormány támogatására van vásárolva. Argumentummal hatni nem lehet. Hiába tárja fel az ellenzék a veszélyt, mely a nemzetet fenyegeti, mert a többség mindig azt lesi, hogy Bánffy mit parancsol.

Igy csak természetes, hogy a tehetségben erősebb ellenzék — a melyik nem a kormánytól kapta mandátumát, teljesen visszavonul a vitától. És az így kifejlődő parlamenti küzdelem, a komoly csatának csak látszata. És bizony az ilyen komédia, a hol még egy kis szellem sincs, csupa banalitás, — épen nem érdekli a közönséget. Ma már az országgyűlési rovat a legkevésbé olvasott rovat lett az újságokban.

A hét csendjét különben gyilkos fegyverek dördülése zavarta meg. Az aninai vérengzés megdöbbentő híre járta be az országot, ismét bizonyosságot téve arról, hogy Magyarországon, Bánffy uralma alatt az emberélet nem drága.

Az államhatalomnak szinte megdöbbentő az a brutalitása, mely szerint nem törődik az emberek életével és nem törődik az alkotmányos szabadsággal. De nem törődik semmit a közállapottakkal.

Napról-napra látjuk a nép nyomorát, a közbizonyok teljes ziláltságát. A munkás nép tarthatatlan helyzetét, és mindazokat a mizeriákat, melyekről okos és becsületes kormány a lehetőleg gondoskodni szokott.

Am a mi kormányunk ilyesmivel nem törődik. A földolag a hatalom megszilárdítása, és kedvére tenni Bécsnek, a honnan származik minden hatalom és boldogság. Ki is törődne a szegény nyomorult néppel. Talán ez a kormány, a mely vak önzésében soha sem a közszükséget, hanem önző érdekeit szolgálta.

A nép hallgasson, a nép tűrjön. És ha a méltatlanságok, vagy a rossz viszonyok következtében fellázad, akkor elő a csendőrség és gyorsan a tömegbe kell tüzelni. Hadd vesszen az ember. Nálunk olesó az élete.

Az aninai bányamunkásokat fellázították a tapasztalt visszaélések, melyeket saját ügyeik rendezése körül tapasztaltak. Bizonyára nem reméltek orvoslást békés uton és ez vezette őket a lázadás terére. Veszedelem tér ez ma nálunk, a hol nem arra van fordítva a súly, hogy a népet békés uton csillapítsák le, hanem halomra szokták lövetni.

Az aninai munkások közül nyomban 10 embert végzett ki a csendőrség golyója. Még több a sebesültek száma és még egyre vannak haldoklók.

De hát Bánffy uralmukodása alatt így orvosolják a nép baját.

A távoli események közül messze Ázsiában ütötte fel a fejét egy rettenetes rém, a mely tán el is kerül bennünket, de a mitől még is megretten a vén Európa.

A rémületes pestis híre szárnyalja keresztül a föld tékét. Indiában tört ki a betegség és erősen szedi áldozatait. És fenforog az a veszély, hogy áthurcolják Európába is. A komoly és kereskedelmében fanatikus angol nem szokta megzavarni a kolera híre, de már a pestis hallatára ő is gondolkozóba esett és elfogja küldeni embereit a velencei nemzetközi tanácskozásra, a hol majd (fájdalom nem mindjárt, azt fogják megvitatni, hogy Európát miként lehetne megvédelmezni a pusztító járványtól).

A népek pedig félnek és remegnek. — Messze-messze keleten van ez a fenyegető veszély. Alig egy pontnak látszik, de borzalmassága miatt immár át kezd menni a közhangulatba és az emberek érdeklődve kísérik a lapok idevonatkozó híreit.

Talán szigorú intézkedésekkel sikerül elejét venni a rettenetes dögvésznek, — mely Ázsia felől fenyegeti a civilizált vén Európát.

K—s.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, január 22.

Az előfizetési díjak

beküldését, tisztelettel kéri a kiadóhivatal.

— Korona-tanu. Sándor József ur az azal a fontos kijelentéssel lepte meg a világot, hogy ő korona tanu alatt, fő tanut értett. Bárha a bűnvádi eljárásban a főtanu cím körülbelül csak annyira jogosult, mint az Emkében a főtitkári cím, egy ideig nem kívánjuk Sándor urat a hasznos ismeretekben tovább képezni, mert azt mi is belátjuk, hogy edes hazánkat komoly veszély fenyegetné, ha a tisztelhetlen alelnök főtitkár az ő legenda szerű és megszmazott munka második perzeit

— Én azt gondolom, hogy Karácsonyig ne jöjjön.

Karácsonyig és most csak Szeptember elején vagyunk! mondá Bob.

— De Nelli, a szegény Neli!

— Szegény leány! Jó, legyen hát Karácsony. Angela, maga tudja, hogy miért jö-vök vissza?

— Tudom.

— Készen lesz?

— Igen, volt a lassu hangon adott válasza.

Bobnak le kellett hajolni, hogy szütygását megértse. De ekkor sem érintette. Nelli-nek a tragédiája nagyon közel volt még; és Nelli-nek az utjából való eltávolodása sokkal borzasztóbb volt előttük, mint hogy szeretőknél tekinthették volna egymást.

Hol tudta meg a Nelli halála híre?

Milánóban; a Timesben láttam meg; és oly gyorsan utaztam haza, a hogy csak tudtam, örülök, hogy a temetésre megérkeztem.

Oh, Bob, ő oly szép volt midőn utoljára a cötagé ajtajában állva láttam, és ugyan azon a napon a tengerbe fulladt!

— Szegény kis Nelli!

— Ez oly bozasszó! Nelli olyan életteljesnek látszott, mint ha meg tudna halni; és éppen akkor, midőn minden kívánsága teljesül felben volt midőn...

Angela elhalgatott, szemében könnyek voltak.

Ma el kell mennem, mondá végre, hosszú szünet után.

Ily hamar? Honapokig nem látjuk egymást. Nem jöhetek Karácsony előtt?

— Nem. Karácsony estéjén itt lehet, de előbb nem.

— Mely időben?

még sok ideig újabb fejedelmi rövidségű nyilatkozatok kiizzadására kellene, hogy fordítsa, holott a haza őt minden pillanatban epedve nélkülözi.

— Gróf Bethlen iratai. A magyar szabadságharcban a Bethlen családból husz honvéd szolgálta a magyar nemzet önvédelmi harczát. A husz katona között nem kis feladatot jutott id. gr. Bethlen Ferenc vadászszázalóparancsnoknak is, a ki karddal és tollal szolgálta nemzetét. Zászlóalját példásan fegyvelte, a csapatban a legszigorubb rendet tartott, a napi teendők minden fontosabb mozzanatát papíra tette. Hangulatos verseket is írt, a melyekben buzdította, lelkesítette a honfiakat s a hadsereg tagjait, később pedig a honflui bánatnak adott az érzelmei őszinte hangján szép versekben kifejezést. Ilyen versek kéziratait őzi a kolozsvári történelmi muzeum a hazafias érzületű néhai nemes gróf hagyatékából. Ujában Bethlen András volt földművelésügyi miniszter ismét küldött történelmi okmányokat nagyatyja hagyatékából a kolozsvári történelmi ereklyemuzeumnak. Ez iratok között van a honvéd vadász ezredek kimutatása, melyet Ormay Norbert az ezredek főparancsnoka állított össze 1849 jun. 12-én s melyben a vadászszázalóbeli tisztek az alhadnagyokig mind fel vannak sorolva. Ugyan ez iratok között van a kolozsvári önkéntes mozdítható polgári őrsereg tagjainak névsora, több ut-katona szállítási levél, Bethlen Ferenc grófnak a naplója, Petőfi „Honvéd” című verse, (nyom. Pesten 1849. ára 3 kr.) Az erd. badfőparancsnokságtól a 2. vadászszerebéli ideiglenes hadnagy, alorvos Major András urnak is van az iratok között címezeve egy levél, a mely soha sem lett felbontva. Az értékes kéziratcsomót sok hivataltos és magánjellegű levél egészíti ki 1848-49-ből. Ez iratokat a muzeum az 1848-49-beli könyvek életrajzi tárában Bethlen Ferenc gr. felirattal ellátott pálliumban helyezi el. (K.)

— Farsangi hírek. Városi bál. Csak tegnap hozott nyilvánosságra, hogy Kolozsvár sz. k. város törvényhatóság tisztikarának tagjai az ideai farsangot egy fényes álarcos és jelmezes elite bálal akarják befejezni, s már is a legszélesebb körű érdeklődés nyilvánul minden felé a rég nélkülözött mulatság iránt. A rendező bizottságot holnap fogják megalakítani a város-házán tartandó ülésen, egyuttal megbeszélnek a főbb részleteket. A fő czél az, hogy a Mátyás-szobor alapjára lehetőleg minél több jövedelem biztosíttassék, s ép ezért a kiadásokat a legkisebbre szorítják, s ezt is a rendező bizottság fogja fedezni.

A deesi kereskedők és kereskedő ifjak 1897. évi február hó 6-án Az angol szálloda nagytermében zártkörű bált rendeznek. A rendezőség élén: Fegyverneki Govrik Ferenc, elnök. Rehak Ágoston, alelnök. Haragay Emánuel, alelnök. Göczy Károly, pénztárnok, Brugovitz József, ellenőr. Ludvig Nándor, jegyző és Jagamas János, ellenőr állanak.

A kolozsvári nyomdászok háziestélye, mely február hó 20-án lesz a New-York szálloda emeleti dísztermében, igen szép mulatságnak ígérkezik. A rendezőbizottság a díszesen és izléssel kiállított meghívókat már a legközelebbi hét folyamán kibocsátja a hölg közönség részére pe-

— Akár mikor.

— Irhatok magának?

— Nem — Karácsonyig legyen türellemmel.

Vissza mentek azon az uton a hol jöttek és a Stuart Royal felé vezető fordulónál Angela megállott.

— Bob, Isten vele! mondá.

— Szinte négy hónapig nem látjuk egymást, modá Bob a leány kezét tartva.

— Nem — négy hónapig nem; és mi azt gondoltuk, hogy örökre elváltunk!

— Négy hónap hosszú idő.

— Oh, ne feledjük el, hogy mi tette azt csak négy hónap! mondá Angela Komolyan.

És kezét a Bob kezéből kiszakítva távozott.

Az Angel atyja és testvére a következő reggel a korai vonattal szándékoztak elindulni.

A felső kabátba és kendőbe burkolt Ormond megrázó látvány volt.

Angela betegnek képzelt ötlet, de fogalma sem volt, — hogy ilyen rosszul legyen. Az arca sárga volt, és nagyon elsoványodott, a sötét úregekből szemei vad tekintettel ijedve meredtek ki. Az atyja karjára támaszkodva és a lépcső karfáját fogva jött le.

Szemei nyugtalanul néztek körül a csarnokon, mintha attól félt volna, hogy ott nyoma valamit lát a mitől irtózik. Visszaretért Angelától midőn az kezét nyújtotta segítségül a mint megböklött, és inkább úgy csúngott az atyján, mint egy gyermek, nem pedig egy huszonhét éves férfi.

Atyám, ő nem képes az utazásra, sugta Angela az atyja felé.

— Minél előbb viszem légrátozásra annál hamarabb meggyógyul.

dig igen szép tánczenedeket készített, szóval mindent megtesz, hogy az estélyt a farsang egyik legélvezetesebb táncvígalmává tegye.

— Az „Erdélyi Gazdasági Egylet” — beujában a következők léptek be tagul: B. Bak Lajos, Kolozsvár; Biró András ev. ref. pap, Daróc; dr. Zallinszky Endre, Békés-Csaba; dr. Farkas Géza vm. főorvos, Kolozsvár; Mar-selek Ferenc gtiszt, Szilágy-Nagyfalu; Szász Farkas gtiszt, Tománd; Cs. László László nagy birtokos, Lapusnyák; Jeney József nbirt, M.-Csávás; Gajzágó Tivadar, Bács; Hatháty Ferenc, ev. ref. pap, Kibéd; Somogyi Albert nbirt, Héjasfalva; Pótsa János, Czófalva; Z. Kiss Sándor, Rettég; Z. Kiss Ödön, Szilágy-Cseh; Győrhíró Lajos gtiszt, Bodola.

— Kaszinói közgyűlés. Az ujonnan alakult kolozvári Nemzeti-Kaszinó ez évi rendes közgyűlést folyó hó 31-én, vasárnap d. u. 3 órakor tartja meg főként Rédey házában levő helyiségében. A közgyűlésre a kaszinó tagjait tisztelettel meghívja az elnökség.

— Villamosági tanfolyam. A kolozvári ipariskolák igazgatósága által beállított electro-technikai tanfolyamra — mint már jelentik is, — megfélelő számmal történtek a jelentkezések. Az igazgatóság lapunk utján is értesíteni kívánja az érdeklődőket, hogy a tanfolyam e hó 26-án, kedden délután 7 órakor veszi kezdetét a kereskedelmi akadémia physisai tantermében. (Földszint, balra első ajtó).

— Füstbe ment terv. A diák sereg haragszik a meteorológusokra, kik onnan a fővárosból ily rossz időt küldötték be. Holnap délutánra ugyanis nagyszabású korcsolya ünnepélyt terveztek a tornakerti jégön rendezni. Több napon dolgoztak a pálya előkészítésén. Mikor mindent rendbe hoztak, ma ismét be-következett egy lagi idő, mely a korcsolyázást megakadályozza s a jégpályát tönkre teszi. Ugy látszik beteljesedett Falb ama jóvendőlése, hogy az idén a tél febr. márcziusban tombolja ki magát.

— A kolozsvári kereskedelmi és ipar-kamara 1897. évi január hó 28-án (szerdán) d. u. 4 órakor közgyűlést tart, melynek napirendjére a következő tárgyak vannak kitűzve:

Elnöki közlemények. Kiss Ferenc, aradi ipartestületi titkár emlékirata a székely kérdés és iparos tanács-nevelés ügyében. A magyar textilgyárosok országos egyesületének felhívása a hazai származású gyártmányok pártolása ügyében. A hazai ipartestületek, központi bizottságoknak megkeresése a kisipari hitel- és közkereseti szövetkezetek ügyének a megküldött program értelmében való támogatása iránt. A kolozsvári iparosok ké-rese annak megakadályozásért, hogy a villamos erő-átvitel a világítás ügyében versenyző vállalatoknak Kolozsvárt az ipari célokra szolgáltatandó villamosságra egyedüri-ség biztosíttassék.

— Közgyűlés. A rongyos-egylet közgyűlése e hó 24-én (vasárnap) d. u. 11 órakor lesz megtartva a keresk. kamara helyiségében, melyre az érdeklődőket tisztelettel meghívja az elnökség.

— Érdekes szakülés. Folyó hó 22-én d. u. 5 órakor tartotta az Erd. Muz. Egylet orvos szakosztálya első felolvasó estélyt, melyen Lőte József ur és Purjesz Zsigmond egyetemi tanárok olvasták fel.

Lőte prof. dr. Jakabházy Zsigmond tanárságának a Strassburgi egyetem gyógy-szertani intézetében készült s Összehason-lító kísérletek a kéksávnak és lobelinnak a légzésre gyakorolt hatására vonatkozólag* című dolgozatát ismertette. A tárgyhöz Horánszky László ur egyetemi tanár szözlött hozzá. Lőte válasza után Purjesz Zsigmond dr. ismertette a typhusban szenvedő beteg vérének a phypis kulturára gyakorolt hatásának diagnosztikus értékét.

— Légszusz és villamos világítás. A jövő században ha élünk, fénytengerben

Ormond félénken húzódott a zárt kocsi szegeletébe, melyet fogadtak, hogy az állomásra vigye őket, és Stuart ur az egyik lábával a kocsi lépcsőjén valami utolsó utasítást adott Angelának, midőn Treherne John, lehajlott fölé a lassu léptekkel haladt el a kocsi tulso oldala mellett.

Ormond sikoltott; az atyja hirtelen a kocsiába ugrott.

— Hajta! kiáltá a kocsinak; és mielőtt Angela többet láthatott volna mint azt, hogy a testvére elájult, a kocsi eltűnt.

— Bucsuzni jöttem, Angela kisasszony-tól, mondá Treherne ur a leány kezét tartva és nemlato ünnepélyes szemekkel nézett rá.

— Mikor megy el?

— Holnap megyek Londonba és később Kinába Az én Úram és Mesterem műve körül kell szorgalmaskodjam.

— Sajnálom, hogy elmegy.

— Mindig vártokoztam a térítő munkára, pedig a leányomat nem vihettam magammal. Most a hivatásom szólit és én megyek. Felemelte a fejét s szeméi a rajongó lelkesedés tüztől égtek.

Angela visszahúzta kezét aszorításából. Treherne elfelejtette, hogy azt tartotta. A tűz kiáludt a szeméből, vállal a régi görbüléstket vették fel.

— Angela kisasszony mindig szíves volt hozzám.

— Kérem az eget, hogy áldja meg jószágért és tegye boldog asszonnyá! Isten áldja!

Treherne nem lépett a házba. Utolsó szavaival megfordult és a kerti uton lement, sovány meghajlott alakja a magas fukuzia bokrok között eltűnt. Angela ismét látta őtet, a mint a közűg földjén áthaladt; és ekkor látta utoljára.

(Folytatása következik.)

És nem volt bátorságom meghalni.

— És betelt a végzet. — Így volt megírva, így kellett történnie. Így lett Riedl Lujzából Lola d' Eglantine a ki a Champs Elyseesi palotájában szívesen várja Derzsi Bélát.

Jöjjön el Béla és ne féljen, nem fogom megszidni azért az örült, féktelen életért, a mit két év óta folytat. Két év óta örökös mámorban él s ez a rövid idő elég volt, hogy lovaival, szeretőivel tönkre tétesse magát! Talán, talán beteg a maga szíve is??

Jöjjön el Béla, ha csak pusztán kíváncsiságból is! mennyi aranyat, gyémántot, kincset fogok mutatni magának! Van egy csoda kis szekrényem, nem hiszem, hogy parja volna a világon. Parányi kic i, s b nne egy csomó hervadt virág s egy kis sziv-rhamu. — Elég kinyitnom s féle hajtani fejemet, hogy varázs fogjon el s rózsá, datura, szegfű illatot repülök vissza abba a verőfényes, pacsirta dalos pusztába az én édenembe s az elmúlt, eljárt szót boldogságnak mondhatlan vágya áraszt el s mint a máknak, földöntuli kéjt, szívszakító fájdalomt okoz.

Jöjjön, hozza el hozzám a bánatát, álmodjunk át együtt a mi összetört életünk regényét, ez magát vigasztalni fogja: nekem pedig végtelen öröm lesz magát nálam tudni, hiszen magának, egyedül magának én mindegy a régi

kis Lujza maradok.

U. J. Aztán tudja Béla, én nem akarom, hogy az a centifolio bokor ott a thar-nózi parkban zsidó kézre kerüljön. Megakaron. menteni, én gazdag vagyok s nem tu-

dom, hogy miért ne lehetnék én a hitelezője Khón vagy Léwy helyett?

A másolat hitelűl

Carrean.

Angela.

ANGOLBÓL FORDITOTTA:

ANICA.

XXIV.

(Folytatás.)

(41)

— Igen, mondá végre komolyan.

És a Stuart Ragba vezető utól alfor du va más irányba mentek. Egy korlátnál, hoi nót a tengert láthaták megállottak.

— Holnap délután indulok, mondá Bob végre, hosszas halgatás után.

— Hova?

— Olaszor-ágba, Egyiptomba, Arábiába: akár hova.

— Egyedül?

— Igen.

Bob a korlátra támaszkodott, s a pálcájával lyukakat ásott a puha gypbe.

— A bátyám ott hagyja a házát és Kinába megy mint térítő.

— Szegény Stuart Royal egészen el lesz hagyatva, mondá Angela mosolyogva és köny cseppel a szemében.

— De én vissza jövök! mondá Bob, erősebb és diadalmas hangon. Angel, mikor jöjjeik vissza?

Oh ne jöjjön hamar! sugta a leány a fölébe.

— Nem, nem jövök, csak három hónap múlva.

Elég hosszás anyi idő?

Sz. 46—1897.

64. (1—1)

Arverési hirdetemény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közírré teszi, hogy a kolozsvári kir. törvényszék 1896. évi 11722. számú végzése következtében Dr. Fischer Lajos csódtömeggondnok, ügyvéd által képviselt Duchony János és fia csódtömegéhez tartozó, s a milleniumi kiállításon kiállítva volt és 1030 frtra becsült különböző butorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a Kolozsvár városi kir. járásbíró 23304—1896. számú végzése folytán Kolozsvárt, Belhid-utca, Ferenczi Ignác-féle házán leendő eszközésére 1897. évi január hó 27-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében, készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becárón alul is el fognak adatni.

Kelt Kolozsvárt, 1897. évi január hó 10. napján.

PAP JENŐ,
kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 430—1896. végr.

67. (1—1)

Arverési hirdetemény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közírré teszi, hogy a sz. udvarhelyi tekint. kir. törvényszék 1896. évi 2938. polg. számú végzése következtében Gyarmathy Ferencz székely-udvarhelyi ügyvéd által képviselt Székely-udvarhelyi zálogkölcsön-intézet javára peteki Kerekes János és társai ellen 100 frt és jár. erejéig 1896. évi november hó 7-én fogantatott kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 362 frtra becsült I.) Kerekes Jánosnál 44 frt 10 kr-ra becsült; II.) Gidó Sándornál 100 frtra becsült; III.) ifj. Jakab Sándornál 70 frtra becsült; IV.) ifj. Bíró V. Andrásnál 40 frtra becsült többféle termények és gazdasági eszközök, ókrák és tehénköböl álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az oklándi kir. járásbíró 6688—1896. számú végzése folytán 100 frt tőke követelés, ennek 1896. évi február hó 5. napjától járó 6% kamatai, 1/2% váltódíj és eddig összesen 41 frt 67 kr-ban bíróilag már megállapított költségek erejéig, a községi bíró házában, Petek községében leendő eszközésére 1897. évi január hó 27-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becárón alul is el fognak adatni.

Kelt Oklándon, 1897. évi december hó 16. napján.

LÓRINCZI KÁROLY,
kir. bir. végrehajtó.**ELADÓ HÁZ.**

Kolozsvárt, a Trencsin-tér (Fapiacz-sor) 13. sz.

még 6 évig adómentes

emeletes ház

eladó.

Érteezhetni: Wachsmann Frigyes ügyvéd ur irodájában
Kolozsvárt, belközép-utca 6. szám alatt.
43. (1—1)

ELADÓ TÉGLAGYÁR.

A városhoz közel (Szentgyörgy-hegyében)

bérbe kiadott 8%-ot jövedelmező,

12 hold területtel, igazgatói és mesteri lakással,
Isiálló és koesi-színnel, 2 kemenczével, 12
darab 30 méteres hosszú szárító-színnel és teljes
felszereléssel

azonnal eladó.

Értekezhetni: KONCZ ERNŐ építő-mesterrel Kolozsvárt,
Nagy-utca 48. szám alatt.
56. (2—4)

Eladó tanya.A Bogdán Istvánné-féle téglagyárral
szomszédos,porond-bányával bíró és téglagyárnak is
alkalmas**50 hold területű tanya eladó.**

Értekezhetni lehet:

Kajántó-völgyben, a 10. számú háznál, Kiss Mártonnal.

62. (2—2)

Építési irodáimat

van szerencsém továbbra is a n. é. építető közönség b. figyelmébe
ajánlani, hol a mai kor igényeinek megfelelően teljesíték **építési
tervrajzok és költségelőirányzatok** elkészítését, valamint
elvallalok helyben vagy vidéken **kisebb-nagyobb épít-
kezések** keresztül vitélet.

Építési iroda Kolozsvárt: Külmonostor-utca 55. sz.

Budapesten: Délibáb-utca 23. sz.

Teljes tisztelettel;

46. (3—4)

CZAKÓ LAJOS,
építő-mester.**BORAINAT**

Van szerencsém általános elismeréssel kitüntetett zamatos, tiszta

a n. é. közönség b. figyelmébe ajánlani.

Krakkói asztali, Rácziurmös, Riesling, Carbenet, Som, Sauvignon (Király bor) nagy készletben áli pinczében. A nagy mennyiségben levő Rácziurmös árát 54 kr-ról 50 kr-ra szállítottam le. Ennél olcsóbb jó bor nincs ma a piacon.

E kitűnő borok a legutányosabb áron, saját feltűgyeletem alatt lefejtve, nevemmel jelzett vigneta és kapsulával biztosítva kaphatók: első sorban

Simon Endre ur dusan berendezett fűszer- és csemege-kereskedésében Belmonostor-u. 12. (Kiss Sándor-féle ház.)
Végh Sándor ur fűszer- és vegyes-kereskedésében, Beltorda-utca és az

óvári „Kis pipa“ vendéglőben, a honnan házhoz is hordhatni.
Kiváló tisztelettel:

988. (10—10)

WALTON EDUÁRD.**Legujabb
FARSANGI CZIKKEK**

— megérkeztek —

FOGEL ANTAL

divatárú házába,

Kolozsvárt, főter 12. sz. alatt.

914. (15—x)

Feltűnő olcsó jó tűzifa!

Hasáb és dorong tölgyfa vegyesen.

Egeres állomásán egy waggon 100 m. m. 32 frt.
Kolozsvárt házhoz szállítva 46 frt.

Első minőségű usztatlan hasáb bükkfa.

Sósmazó (Szamosyölgy) állomásán 100 m. m. 32 frt.
Kolozsvárt házhoz szállítva 58 frt.

Megrendelhető:

REICH MÓRNÁL Kolozsvárt, Nagy-utca 5. sz.

Vidéki megrendelések 10 frt előleg beküldése ellen
utánvét mellett eszközöltetnek.

FÁRAK.

Vasuti szállítási díjak tájékoztatásul: Egeresről, Sósmazóról
Apahidára 8 frt 69 kr. 15 frt 69 kr.
Kolozs-Karára 9 frt 69 kr. 20 frt 69 kr.
Virágos-Völgyre 11 frt 69 kr. 22 frt 19 kr.
Gyeresre 13 frt 69 kr. 23 frt 69 kr.
Tordára 14 frt 69 kr. 24 frt 69 kr.
Kocsárdra és M.-Ujvárra 15 frt 69 kr. 25 frt 69 kr.
Maros-Ludasra 18 frt 69 kr. 28 frt 69 kr.

Kolozsvárt, vasuti raktárból (Csuszda):

Teljes 4 kbm. nem usztatott I. oszt. hasáb bükkfa 10 frt 50 kr.
" 4 " " " hasáb cserfa 9 frt — kr.
" 4 " " " hasáb és dorong tölgyfa 8 frt — kr.

házhöz szállítással 1 frttal drágább.

Tölgyfa-pallók htdlásnak, selejt Slipperek, kerítési oszlopok
mindig kaphatók.

Tisztelettel:

65. (1—10)

Nagy-utca 5. sz., I. em. (Telephon sz.: 270.)

HALLATLAN OLCSÓ**TÜZIFA,**

4 méteres öl 9 frt 50, régi öl 8 frt 50.

Megrendelhető és megtekinthető:

B. Bak Lajos
vasút melletti telepén.

63. (2—2)

„ARANY-SAS“ SZÁLLODA.Tisztelettel tudatom a nagyérdemű közönséggel, hogy a Nagy-utca
7. szám alatt levő**„Aranyas“-szállodát és vendégfogadót**
f. évi január hó elejével Józsa Benjáminnéltől átvetttem.

Teljes erőmmel arra törekszem, hogy a városi közönségnek és a
vidéki látogatóknak kegyes pártfogását kiérdemeljem.

Az „Aranyas“ régi jó hírnevét fenntartom. Kitűnő háziassan
kezelt étkekkel és tisztán kezelt italokkal, pontos és előzőkeny kiszol-
gálással igyekszem kiérdemelni a nagyérdemű közönség pártfogását, a
melyért e helyen is eszedem.

Abonánsokat elfogadok előfizetésre házbán vagy házon kívül 8
frttól feljebb. Társas ebédeket és vacsorákat is jutányosan eszközölök.

A nagyérdemű közönség kegyes pártfogását kéri tisztelettel:

60. (1—6)

VÁRHALMY FERENCZ,

az „Aranyas“-szálloda bérlelője.

ÉPÍTÉS-VÁLLALATI ÜZLETÉT

ÉS

MŰSZAKI IRODÁJÁT

a nagyabecsült építető közönség szives figyelmébe ajánlja

KONCZ ERNŐ

építés-vállalkozó,

Kolozsvárt, Nagy-utca 48. sz. alatt.

Elvállal:

földmunkálatot, a magas vízi- és beton-építkezések minden-
nemű munkálatainak tervszerű kivételét, ugyintén ezen
munkanemek műszaki tervezését — a jelen kor magasabb
igényeinek megfelelően — pontosan és a legszoli-
dabb árak mellett. 57. (2—6)

ÚJ LAKATOS-ÜZLET!

Van szerencsénk a t. közönség nagybecsű tudomására hozni, mi-
szerint Kolozsvárt, Belközép-utca 42. sz. alatt egy a
mai kornak megfelelő

LAKATOS-ÜZLETET

nyitottunk.

Képzettségünk folytán bátrak vagyunk minden e szakmába
vágó munkát felvállalni; ugyint: erkély-, sir-, lépcső-rácsozo-
kat, vaskapukat, mindennemű épület-munkákat és takaréktűzhetye-
ket stb. pontosan és styl szerint, a legutányosabb árban.

Ugyintén javításokat is pontosan és a legolcsóbb
árban elvállalunk.

Miert is nagybecsű pártfogásukat kérve, vagyunk

kiváló tisztelettel:

960. (5—5)

BARTHA és LAKATOS,

mű- és épület-lakatosok.

Belközép-utca 4. szám.

Van szerencsénk a n. é. közönséget értesíteni, hogy
Budapesten egy nagy

CSÓDTÖMEGET

vettünk

és az által képesek vagyunk

egy utazó bundát, minek ára azelőtt 45 frt volt, most 30 frt,
„ férfi téli kabátot, „ „ „ 16 „ „ „ 8 „
„ „ öltönyt, „ „ „ 20 „ „ „ 10 „
„ „ fin-öltönyt, „ „ „ 8 „ „ „ 5 „
„ gummi köpenyeg, „ „ „ 24 „ „ „ 12 „
„ reggeli kabát, „ „ „ 14 „ „ „ 7 „
Szövetek méterenként „ „ „ 3—5 „ „ „ 1—4 „
Nadrágot „ „ „ 6 „ „ „ 3 „
Divatos női szőrmegallért „ „ „ 30 „ „ „ 15 „
Kalapot és sapkát „ „ „ 2—5 „ „ „ 1—3 „
Nyakkendőt „ „ „ 1 „ „ „ 50 kr.
Divatos tulindert „ „ „ 8 „ „ „ 4 frt.

A nagyérdemű közönség pártfogását kéri

Ransburg F. és Fia.

53. (5—6)

Belközép-utca 4. szám.

SÁRGA JÁNOS

ÉKSZER- ÉS ÓRA-ÜZLETÉBEN

KOLOZSVÁRT, HID-UTCA 11. SZÁM ALATT.

Előnyös ár mellett, nagy választékban és izléses kivitelben raktáron vannak:

arany- és drága-kő ékszerek, ezüstneműk,
arany lánczok, jegy-gyűrűk, schweitz arany-, ezüst-, fali-, inga- stb. órák,

Antique ezüstneműk és órák.

Ékszerek, arany-, ezüstneműk teljes értékben megvételnek vagy becsorítottatnak.

Javítások pontosan.

Becsor pártfogást kérve tisztelettel

SÁRGA JÁNOS.

822. (21—100)